

med den udratiske finanslov, som regeringen er kommet med. Vi er selvfølgelig specielt tilfredse med, at man har levet op til skattereformen f.eks. omkring det skrå skatteloft. Det havde vi egentlig også forventet, men i lyset af andre indlæg tidligere i dag kan det godt være, at det også skal siges.

Det skal da også siges, at vi er tilfredse med, at man i forslaget bebuder, at man vil ændre på knækket på lejeværdien. Det er noget, vi har ønsket længe. Vi håber så, at det kunne være første skridt til, at man faktisk kunne få fjernet lejeværdien. Det kan man måske ikke få den nuværende regering til, men lidt psykologi i det er der vel. Der røres altså ved det, og så må vi håbe, at man med den aftale, vi har med andre om, hvad der eventuelt kan ske efter næste valg, vil fortsætte den linje. Men i alt fald tak til regeringen, fordi man spiller ud på den måde.

Dansk økonomi er jo stærk. Det er der sagt mange ord om i formiddag, sikkert også ord, der er sagt bedre end dem, jeg kan sige, så det skal jeg ikke gøre meget ud af. Der er tryk omkring dansk økonomi i udlandet. Der er nogle justeringer i gang, startende under lidt dramatik, men nu kører det jo og styrker det image. Der er ikke grund til at råbe og skrike. Der er ikke grund til at tale om bål og brand. Det går jo faktisk meget godt.

Derfor vil min startmelding være den, at det bedste, Folketinget kan gøre for dansk økonomi, er at lade være med at slås om en milliard kroner mere eller mindre på denne finanslov, men koncentrere sig om det, der virkelig betyder noget for dansk position i udlandet, men også i forhold til vores eget selvverd, og her tænker jeg selvfølgelig på, hvad der skal ske til næste forår i forbindelse med folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten.

Det kan godt være, at vi kan få meget skuespil, og det kan godt være, at vi kan få megen medieomtale ved i de nærmeste uger at sige, at nu er der ultimative krav, og nu vil man det ene, og nu vil man det andet. Men set i det store regnskab vil det, man eventuelt kunne vinde ved sådan et slagsmål, være minimalt i forhold til det, man ville tabe, hvis det fratog kræfter fra kampagnen for et ja til Amsterdamtraktaten og dermed en sikring af, at Danmark er placeret i Det Europæiske Fællesskab, og at vi er et loyalt og medarbejdende medlem af Fællesskabet.

Vi tror, det vil ødelægge dansk økonomi, hvis vi sagde nej, fordi det ville så tvivl om dansk placering. Derfor kan man vel godt sige,

at det bedste bidrag, man kan give til dansk økonomi, måske ikke engang er denne finanslov, måske ikke engang er regeringens økonomiske politik, men i virkeligheden er, at alle politikere, der er for Amsterdamtraktaten, bruger deres kræfter fra nu af og frem til 28. maj 1998 på at sørge for, at dansk placering i den sammenhæng bliver, som den skal være.

Det er også derfor, vi jo glæder os over det lidt udratiske, der er i finansloven, for den lægger jo ikke op til de store slagsmål, den lægger jo ikke op til, at nu skal hele verden revolutioneres, og det er vi godt tilfreds med.

For CD er der stadig væk en tæt sammenhæng mellem velfærdet og erhvervslivet. For os er det stadig væk sådan, at skal velfærdssamfundet overleve, så kræver det, at vi har et velfungerende, effektivt og veltjenende erhvervsliv.

Men omvendt kan erhvervslivet altså heller ikke klare sig uden velfærdssamfundet. Vi kan ikke klare social ustabilitet, og derfor er det to sider af én sag. Skal betalingsbalancen sikres – og det skal den selvfølgelig – så er det ikke kun forbrugsbegrænsninger, som er det nødvendige instrument, så er det også at gøre det godt for erhvervslivet, og derfor vil vi selvfølgelig i de forhandlinger, der nu kommer omkring finansloven, presse på for at få en bedre indsats mod det administrative bøvvl i erhvervslivet, som gør, at nogle ikke går i gang, eller at nogle ikke udbygger.

Vi vil også forsøge at dæmpe de merudgifter på erhvervslivet, som finanslovsforslaget indeholder. Vi tror faktisk, at det er med til at gavne den danske økonomi og muligheden for, at velfærdssamfundet kan overleve, at man giver erhvervslivet de bedste forhold.

Betalingsbalancen kan jo også hjælpes f.eks. ved en øget indsats omkring turistindustrien. Vi kan nok få mere indenlandsk turisme, og vi kan måske også tiltrække nogle flere udlændinge på et højere kvalitetsniveau. Derfor kan det godt være, vi i de forhandlinger, der kommer, skal diskutere, om der skal afsættes nogle midler til nytænkning på det område, så vi satser på egentlig produktudvikling i stedet for at satse på den masseturisme, som man har talt om i så mange år.

Flere ordførere har været inde på, at tryk er et nøgleord i øjeblikket. Jeg vil sige optimisme og tryk. Jeg tror faktisk på, at politikere, der render rundt og fortæller, hvor dårligt alting er, selv om det ser pænt ud, måske nok